

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ
ΟΝΕΙΡΑ

2

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

08 ΔΕΚ 2023

ΩΡΑ 21:00
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται από το ΥΠ.Π.Ο.

www.tssso.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (Λογιστήριο), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης** (Φροντιστής), **Νίκος Κυριακού** (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), **Φίλιππος Χατζησίμου** (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμπίς** (Φροντιστής), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας), **Κατερίνα Νούλιου** (Λογιστήριο)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις), **Αγγελική Κουρουκλίδου** (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

*Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Εκτύπωση εντύπου
Άρια

ΚΥΚΛΟΣ ΟΝΕΙΡΑ

2

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

08 ΔΕΚ 2023

ΩΡΑ 21:00
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ

ΑΓΓΕΛΟΣ
ΛΙΑΚΑΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ
ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Φρέντερικ Ντήλιους (1862-1934): The Walk to the Paradise Garden 10'
Έντουαρντ Έλγκαρ (1857-1934): Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα σε μι ελάσσονα, έργο 85 30'
I. Adagio
II. Lento
III. Adagio
IV. Allegro

διάλειμμα

Άρβο Περτ (1935): Cantus in memoriam Benjamin Britten 8'
Άαρν Κόπλαντ (1900-1990): Appalachian Spring (Α' εκτέλεση Κ.Ο.Θ.) 26'

ΦΩΝΕΣ

*Ιδανικές φωνές κι αγαπημένες
εκείνων που πεθάναν, ή εκείνων που είναι
για μας χαμένοι σαν τους πεθαμένους.
Κάποτε μες στα όνειρά μας ομιλούνε·
κάποτε μες στην σκέψη τες ακούει το μυαλό.
Και με τον ήχο των για μια στιγμή επιστρέφουν
ήχοι από την πρώτη ποίηση της ζωής μας –
σα μουσική, την νύχτα, μακρινή, που σβήνει.*

Κ. Π. Καβάφης

Ο κύκλος «Όνειρα» είναι αφιερωμένος στη μνήμη των αγαπημένων συναδέλφων μας Βίκτωρα Δάβαρη και Γιούρα Κανδυλίδη. Δεν αποτελείται ωστόσο από θρηνητική μουσική- όποιος τους είχε γνωρίσει από κοντά, άλλωστε, γνωρίζει πως κάτι τέτοιο δεν θα τους ταίριαζε. Το θέμα των μουσικών του κύκλου είναι το αιθέριο, το άυλο, αυτό που ζει στη σκέψη και στο μυαλό μας. Τα όνειρα, με την έννοιά τους ως δημιουργήματα της φαντασίας, της επιθυμίας και της σκέψης μας, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τη μουσική, και έχουν χαρίσει έμπνευση για τη δημιουργία πάμπολων μουσικών αριστουργημάτων. Με αυτόν τον αιθέριο τρόπο, παρουσιάζοντας τέτοια μουσική εμείς, η οικογένεια της Κ.Ο.Θ., δεν αποχαριετούμε τον Γιούρα και τον Βίκτωρα, αλλά τους κρατάμε πάντα κοντά μας.

Σίμος Παπάνας
Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Frederick Delius (1862-1934)

The Walk to the Paradise Garden

Το έργο ‘Ένας Περίπατος στον Κήπο του Παραδείσου’ αποτελεί ένα συναρπαστικό ορχηστρικό κομμάτι που λειτουργεί ως ιντερμέτζο στην όπερα του Ντήλιους ‘A Village Romeo and Juliet’, την τέταρτη και ίσως πιο δημοφιλή από τις έξι συνολικά που έγραψε. Αυτή του η ιδέα ανέκυψε εξ ανάγκης και συγκεκριμένα το 1906, πριν από το ανέβασμα της όπερας στο Βερολίνο, για πρακτικούς καθαρά λόγους, αφού έπρεπε να γεμίσει μουσικά ο χρόνος που απαιτούνταν για την μετατροπή του σκηνικού ενός πανηγυριού σε σκηνικό πανδοχείου, μεταξύ 5ης και 6ης σκηνής. Ο Σάλι έχει μόλις αγοράσει ένα δαχτυλίδι από το τοπικό πανηγύρι και καλεί την Βρέλι να το σκάσουν μαζί και να κρυφτούν στο πανδοχείο ‘Ο Κήπος του Παραδείσου’, όπου θα μπορούν να χορεύουν όλη νύχτα. Παίρνοντας μουσικό υλικό από όλο το υπόλοιπο έργο, ο Ντήλιους περιγράφει την αναστάτωση των δύο ερωτευμένων νέων, καθώς και τα διλήμματά τους κατά τη διάρκεια αυτής της προσωρινής απόδρασής τους ξεκινώντας με ένα ζεστό μελωδικό θέμα από το δεύτερο κόρνο και το φαγκότο, που το παραλαμβάνει το αγγλικό κόρνο και στη συνέχεια τα υπόλοιπα χάλκινα και το κατακερματίζουν αναπτύσσοντάς το με διάφορους τρόπους. Σαφώς και τα χάλκινα πρωταγωνιστούν στο έργο αυτό, όμως στην καρδιά του κομματιού δεσπόζει ένα συγκλονιστικό ορχηστρικό κρεσέντο που αποτελεί την αιώνια δήλωση αγάπης των δύο ερωτευμένων νέων, καθώς αγωνιούν για το μέλλον και προσπαθούν να επιλέξουν το σωστό ανάμεσα στην απόδρασή τους και μια αλήτικη ζωή ή να πεθάνουν μαζί ασυμβίβαστοι ως το τέλος. Το κομμάτι κλείνει μέσα σε μια παγερή σιωπή, καθώς οι νεαροί

χωρικοί αποφασίζουν να πάψουν να κρύβονται. Δεν επιθυμούν μια ζωή ως κυνηγημένοι, αλλά επιλέγουν να πεθάνουν μαζί κρατώντας την αγάπη τους αιώνια. Μπαίνουν αγκαλιά σε μία βάρκα και ακολουθούν το ρεύμα του ποταμού, βυθίζοντάς την τελικά.

Edward Elgar (1857-1934)

Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα σε μι ελάσσονα, έργο 85

I. Adagio II. Lento III. Adagio IV. Allegro

Ο Έντουαρντ Έλγκαρ έγραψε το ‘Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα’ αμέσως μετά το τέλος του Α’ Παγκοσμίου Πολέμου και η πρεμιέρα του έγινε τον Οκτώβρη του 1919 στο Queen’s Hall του Λονδίνου, με τον ίδιο το συνθέτη να διευθύνει τη Συμφωνική του Λονδίνου και σολίστ τον Felix Salmond. Θεωρείται το τελευταίο μεγάλο έργο αυτού του σπουδαίου Άγγλου συνθέτη, ενώ έχει αναγνωριστεί παγκοσμίως ως ένα από τα σημαντικότερα κοντσέρτα του είδους του.

Πρόκειται για ένα στοχαστικό έργο, γεμάτο χάρη και κομψότητα που περικλείει και τα συναισθήματα του δημιουργού του μετά το τέλος του Μεγάλου Πολέμου. Το έγραψε μάλιστα στο εξοχικό του στο Σάσσεξ, όπου βρισκόταν σε περίοδο ανάρρωσης ύστερα από μία δύσκολη εγχείρηση αφαίρεσης μολυσμένης αμυγδαλής. Δεν κυριαρχεί πάντως συναισθηματικά η κατήφεια, αλλά η χαρά της ζωής, έστω και αν οι σχετικές συγκρούσεις και αμφιταλαντεύσεις είναι συνεχείς σε όλη τη διάρκεια του έργου. Ο Έλγκαρ σαφώς επιθυμεί να εκφράσει τη θλίψη και την απογοήτευσή του για τα δεινά του πολέμου, αλλά και το φόβο του από την πρόσφατη περιπέτεια της υγείας του απο-

φεύγοντας όμως να γίνει μεμψίμοιρος.

Το κοντσέρτο αποτελείται από τέσσερα μέρη, τα οποία συνδέονται κατά ζεύγη (I-II και III-IV).

Το **πρώτο μέρος** ξεκινά χωρίς τη συνηθισμένη εισαγωγή, με μία επιθετική είσοδο του σολιστικού οργάνου, που δημιουργεί αμέσως μία σκοτεινή διάθεση. Ακολουθεί ο θρήνος για όσους χάθηκαν στον πόλεμο, με ένα μελαγχολικό θέμα που παραδίδεται από το σολίστα στην ορχήστρα και τούμπαλιν ξετυλίγοντας τα συναισθήματα πόνου και θλίψης, σε αντίθεση με ένα πιο ζωντανό δεύτερο θέμα, το οποίο εμφανίζεται μέσα από ένα διάλογο των εγχόρδων με τα ξύλινα. Το σόλο τσέλο επιμένει στο πρώτο θέμα, αλλά μετά από σύντομες αμφιταλαντεύσεις σχετικά με τη διάθεση που θα κυριαρχήσει στη συνέχεια, όλα εξελίσσονται αποφασιστικά με ζωηρό και εύθυμο τόνο.

Το **δεύτερο μέρος** είναι ένα σύντομο βουκολικό ιντερλούδιο εμπνευσμένο από τις ευτυχισμένες ημέρες του παρελθόντος στην αγγλική ύπαιθρο. Η μελωδία του χαρακτηρίστηκε από τον Έλγκαρ ως το σήμα κατατεθέν του *‘Αν ακούσετε κάποιον να σφυρίζει αυτή τη μελωδία στους λόφους του Μάλβερν, να είστε σίγουροι πως αυτός θα είμαι εγώ’*. Η φρεσκάδα του σβήνει όλη την προηγούμενη δυσθυμία. Ανοίγει με ένα γρήγορο κρεσέντο και με το σολίστα να παίζει πιτσικάτο πριν αναπτύξει το κυρίως θέμα. Μετά από μία σύντομη καντέντσα οδηγούμαστε, με μία σταδιακή επιβράδυνση του παιξίματος, σε ένα τμήμα που θυμίζει σκέρτσο και παραμένει ως το τέλος.

Το λυρικό **τρίτο μέρος** προχωρά σε πιο εσωτερικά μονοπάτια. Το σόλο τσέλο πρωταγωνιστεί με μία σπάνιας ομορφιάς μελωδία, που η ορχήστρα συνοδεύει διακριτικά με τα έγχορδα και μικρή συμμετοχή πνευστών. Ο Έλγκαρ ένιωθε απέραντη ευγνωμοσύνη στο γερμανικό έθνος που είχε αγκαλιάσει τα πρώτα του έργα και εδώ ξεκάθαρα απλώνει με συμπάθεια το χέρι του στον ‘εχθρό’ συμπάσχοντας για τα δεινά του γερμανικού λαού. Η ατμόσφαιρα του αντάτζιο αναδίδει Σούμαν ολούθε και αποτυπώνει πλήρως το

θαυμασμό και την αγάπη του Έλγκαρ.

Το **φινάλε** θυμίζει εμβατήριο με το σολίστα να έχει μία μικρή καντέντσα στην αρχή, αντί στο τέλος όπως συνηθίζεται. Κάνοντας μία υπενθύμιση όλων των προηγούμενων θεμάτων, ο συνθέτης επιχειρεί μία θεματική σύνδεση. Η ορχήστρα γίνεται απότομη και αλαζονική αντιπροσωπεύοντας τα αναπόφευκτα δεινά ενός κόσμου χωρίς ανθρωπιά, τη στιγμή που το τσέλο προσπαθεί εναγωνίως να διατηρήσει το ανθρώπινο συναίσθημα, σε μία σύγκρουση που αρχικά δεν οδηγεί πουθενά. Ένας εκτεταμένος μονόλογος του σολιστικού οργάνου φαίνεται να οδηγεί σε συμβιβασμό, τον οποίο αρχικά η ορχήστρα αποδέχεται σιωπηρά. Το τσέλο καταλήγει σε μία συγκλονιστική κραυγή απελπισίας, που όμως η ορχήστρα δεν αφήνει αναπάντητη, οδηγώντας σε ένα μη ξεκάθαρο τελικό συμπέρασμα.

Συνολικά το έργο αποκαλύπτει τη συνθετική σοφία του Έλγκαρ, που καταφέρνει με αφοπλιστική απλότητα να αναδείξει όλη την ομορφιά της μουσικής του, ενώ είναι και ένα προσωπικό σχόλιο του συνθέτη για τις δυσκολίες της ζωής και την ανάγκη να τις αντιμετωπίζουμε βγαίνοντας πιο δυνατοί από αυτή τη διαδικασία.

Arvo Part (1935)

Cantus in memoriam Benjamin Britten

Το ‘Cantus in memoriam Benjamin Britten’ του Εσθονού συνθέτη Άρβο Περτ είναι ένας κανόνας σε λα ελάσσονα, γραμμένος το 1977 για ορχήστρα εγχόρδων και καμπάνα, σε μια πρώιμη μορφή του συνθετικού στυλ Tintinnabulli, λέξη που προέρχεται από το tintinnabulum (στα λατινικά η ‘καμπάνα’). Πρόκειται για ένα σχετικά απλό συνθετικό στυλ που ανέπτυξε

ο Περτ, με έντονες επιρροές από τις μυστικιστικές του εμπειρίες και στο οποίο ενσωματώνει ψαλμωδίες από τη βυζαντινή μουσική. Το Cantus (στα λατινικά το ‘τραγούδι’) ήταν μία ομαδική δραστηριότητα με επίκεντρο το τραγούδι και αυστηρούς παραδοσιακούς κανόνες, που αναπτύχθηκε κατά το Μεσαίωνα και οργανώθηκε για πρώτη φορά από βελγικές, ολλανδικές, γερμανικές, γαλλικές και βαλτικές φοιτητικές αδελφότητες.

Με την ελεγεία του αυτή ο Περτ θρηνεί το χαμό του ινδάλματός του, Μπέντζαμιν Μπρίτεν, την *‘ασυνήθιστη συνθετική αγνότητα’* του οποίου επεδίωκε διαρκώς, σύμφωνα με τα λεγόμενά του. Κυριαρχεί ένα μελωδικό μοτίβο σε όλη τη διάρκεια, ενώ το έργο ξεκινά και ολοκληρώνεται μέσα στη σιωπή. Μέσα στην απλότητά του αυτή βρίσκουμε και την ιδιοφυΐα του, καθώς ξεδιπλώνονται καθηλωτικά εκφραστικά μέσα που δίνονται μέσα από μία υποβλητική κινηματογραφική αίσθηση και αυτός είναι ο λόγος που έχει χρησιμοποιηθεί ευρέως τόσο σε ταινίες, όσο και σε ντοκιμαντέρ. Πρόκειται για το πλέον δημοφιλές έργο του Άρβο Περτ.

Aaron Copland (1900-1990)

Appalachian Spring

Η ‘Ανοιξη στα Απαλάχια’ είναι ένα διάσημο μπαλέτο του πιονέρου της σύγχρονης αμερικανικής μουσικής Άαρον Κόπλαντ, τη μουσική του οποίου έγραψε το 1944 για τη χορεύτρια και χορογράφο Martha Graham, μετά από ανάθεση της Elizabeth Sprague Coolidge. Γνώρισε τεράστια επιτυχία στον καιρό του και χάρισε στο δημιουργό του βραβείο Πούλιτζερ Μουσικής. Ένα χρόνο μετά ο Κόπλαντ έγραψε και την ομώνυμη ορχηστρική σουίτα μέσα από τη μου-

σική του μπαλέτου, η οποία αποτελεί ένα από τα πιο δημοφιλή του έργα.

Η μουσική της είναι απλή και ελαφρώς λαϊκή, με έντονες παραπομπές σε τραγούδια καουμπόηδων της Άγριας Δύσης, με αποτέλεσμα να γίνεται άμεσα προσιτή σε ένα ευρύτατο κοινό. Άλλωστε ο συνθέτης υπήρξε ένας θιασώτης του αμερικανικού φολκλόρ και το διέδιδε συστηματικά μέσα από τα έργα του, προωθώντας μία διακριτή μουσική ταυτότητα του έθνους του. Θεματικά το μπαλέτο αναφέρεται στη ζωή ενός νεαρού ζευγαριού που ξεκινά μία νέα ζωή σε έναν μικρό οικισμό στην Πενσυλβάνια στα τέλη του 19ου αιώνα. Κυριαρχούν οι έντονες αντιθέσεις, καθώς συγκρούονται η νεανικότητα με την ωριμότητα και η σωματική έλξη με την πνευματική αφοσίωση, ενώ την αρχική ευθυμία της γαμήλιας εορταστικής εκδήλωσης διαδέχεται η αγωνία για το μέλλον του γαμπρού που φεύγει για τον πόλεμο. Η μουσική των shakers, των παραδοσιακών θρησκευτικών τραγουδιών δηλαδή, είναι παρούσα μέσω του τραγουδιού ‘Simple Gifts’. Μετά από μία αγωνιώδη εξέλιξη του κομματιού καταλήγουμε στην αρχική ηρεμία.

Νίκος Κυριακού

ΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΚΑΚΗΣ

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ

Γεννημένος στην Αθήνα, ο Άγγελος Λιακάκης ξεκίνησε μαθήματα βιολοντσέλου με τον Χρήστο Σφέτσα και συνέχισε τις σπουδές του ως υπότροφος των ιδρυμάτων I.K.Y. και Ωνάση με τους Csaba Onczay, Leonid Gorokhov και Kim Bak Dinitzen.

Εμφανίζεται τακτικά ως σολίστ και ως μέλος συνόλων μουσικής δωματίου, έχοντας δώσει ρεσιτάλ και συναυλίες σε μεγάλα φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έχει συνεργαστεί ως σολίστ με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την BBC Scottish Symphony Orchestra, την Bilkent Symphony Orchestra, την Evergreen Symphony Orchestra, καθώς και την Orchester 1756 μεταξύ άλλων. Μαζί με τον βιολονίστα Ανδρέα Παπανικολάου και τον πιανίστα Τίτο Γουβέλη είναι ιδρυτικό μέλος του Τρίο Pantoum. Έχει επίσης διατελέσει μέλος του Νέου Ελληνικού Κουαρτέτου, με το οποίο έχει εμφανιστεί σε πολυάριθμες συναυλίες και έχει σημειώσει σημαντική δισκογραφία για τις εταιρίες BIS, EMI Classics, Naxos, Legend κ.α..

Το ρεπερτόριο του καλύπτει ένα ευρύ φάσμα της μουσικής φιλολογίας, από το μπαρόκ μέχρι την avant-garde, ενώ διατηρεί ιδιαίτερους δεσμούς με τους Έλληνες δημιουργούς, με το ενεργητικό του να περιλαμβάνει πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων τους.

Ο Άγγελος Λιακάκης είναι Κορυφαίος Βιολοντσελίστας της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών (Κ.Ο.Α.). Παράλληλα, είναι καθηγητής βιολοντσέλου και μουσικής δωματίου στο Ωδείο Αθηνών, ενώ παραδίδει τακτικά σεμινάρια βιολοντσέλου στο Φεστιβάλ Πηλίου. Μαζί με τον πιανίστα Τίτο Γουβέλη διοργανώνει το Διαρκές Σεμινάριο Μουσικής Δωματίου, το οποίο τελεί υπό την αιγίδα της Κ.Ο.Α.

Παίζει με βιολοντσέλο κατασκευασμένο το 2020 από τον Haiko Seifert.

ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης ανήκει στους πλέον δραστήριους Έλληνες μαέστρους της γενιάς του.

Έχει συνεργαστεί με πολυάριθμα μουσικά σύνολα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως η Ορχήστρα της Αυστριακής Ραδιοφωνίας (R.S.O. Wien), η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σόφιας, οι Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τα σύνολα σύγχρονης μουσικής Klangforum Wien, die reihe, dissonArt και Ergon Ensemble, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, η Ορχήστρα Πατρών, η Συμφωνική Ορχήστρα του Κονσερβατορίου της Ουτρέχτης, η Sinfonietta Beograd, η Παιδική Χορωδία της Βιέννης (Wiener Sängerknaben) η Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, καθώς και με σημαντικές μουσικές προσωπικότητες της παγκόσμιας σκηνής όπως οι Cheryl Studer, Richard Galliano, Martin Haselböck, Κυπριανός Κατσαρής, Nils Landgren, Simon Saheen, Μίκης Θεοδωράκης, Olli Kortekangas κ.α.

Διηύθυνε παραγωγές όπερας και μπαλέτου στην Εθνική Λυρική Σκηνή και ηχογράφησε για την Ελληνική και την Αυστριακή Ραδιοφωνία, καθώς και για τη διεθνή δισκογραφική εταιρεία NAXOS.

Ίδρυσε και διηύθυνε την Ορχήστρα Δωματίου Contra Tempo (2012-2020), ενώ διετέλεσε Διευθυντής της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ. (2006-2011).

Το ενδιαφέρον του για την σύγχρονη μουσική δημιουργία αποτυπώνεται στις πολυάριθμες (160) παγκόσμιες πρώτες παρουσιάσεις έργων Ελλήνων και ξένων συνθετών.

Είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Μουσικής και Παραστατικών Τεχνών της Βιέννης [δίπλωμα διεύ-

θυνσης ορχήστρας (mag. Atrium) από την τάξη του Uros Lajovic και δίπλωμα σύνθεσης (mag. Atrium) από την τάξη του Erich Urbanner], του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., καθώς και της τάξης ανώτερων θεωρητικών του Χρήστου Σαμαρά.

Από το 2019 υπηρετεί ως Επίκουρος Καθηγητής Διεύθυνσης Μουσικών Συνόλων στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., ενώ παράλληλα διδάσκει διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

© Niki Ntousiopolou

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 115 μουσικούς.

Με δεδομένο την δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιας ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η EMI, η BIS και η NAXOS. Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελλη-

νικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Πράγα, Βαλένθια, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Α. Καβάκος κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφιοπούλου
Άκης Αρχοντής
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζιμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Γκορ Σεαλαμαζίδης
Τγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισορλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντιμιταρ Ιβάνοφ

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλας Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φειζός

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας

Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαριδής

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέρρης

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Βίκτωρ Δάβαρης
26.05.1973 - 19.11.2022

Γιώργος (Γιούρα) Κανδυλίδης
26.12.1975 - 09.12.2022